

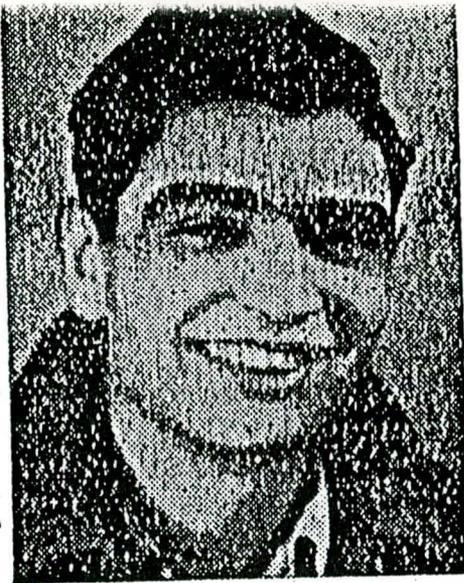

בן עזרא ובתיה, נולד ב-1928 בחלב שבצפון סוריה. למד בבית-ספר עממי ותיכוני של "אליאנס" והצטרף לתנועת-נוער ציונית במחתרת-למחצה. ב-1941 יצא לדרך עם חברים אחדים והצליח לעבור ברגל את גבול הצפון ולהגיע לארץ. בהיותו מפותח יפה בגופו ובשכלו נתקבל בשנתו ה-16 לנוטרות ושירת בקרית-מוצקין, בסביבות חיפה ובגליל המערבי. ב-1943 "הגדיל" את גילו ונתקבל כמתנדב ליחידת-הובלה עברית גילוי ונחרץ עמה לבריגדה העברית. אחרי שחרורו

בצבא הבריטי ואחר-כך צורף עמה לבריגדה העברית. אחרי שחרורו מהצבא התגייס לפלמ"ח.

בראשית מלחמת-השחרור חזר לשירות בגדוד אחד של הפלמ"ח והשתתף בפעולות באזור חיפה ובליווי שיירות לירושלים, ועם התחלת הפלישה המצרית הועבר לחזית הדרום. ביומו האחרון, לנוכח קרבות הדמים, כתב צוואה ושלחה לאחיו, אך היא אבדה בדרך. בבוקר יום 3.6.1948, בעמדו מול התקפה גדולה של הצבא המצרי ליד אשדוד, נפצע מצרור כדורים בבטנו ומעיו נשפכו החוצה. בגלל נסיגה הכרחית דחופה לא היתה אפשרות להוציאו משדה-הקרב ולבקשתו השאירו לו חבריו רובה ורימון-יד להגנה עצמית. כשיצאו אנשינו, עם שוך סערת הקרב, לאסוף את החללים והפצועים שהושארו שם — שוב לא מצאוהו ביניהם.

בן עזרא ובתיה. נולד ב־1928 בחלב שבצפון סוריה. למד בבית־ספר עממי ותיכוני של „אליאגס“ והצטרף לתנועת־נוער ציונית במחתרת־למחצה. ב־1941 יצא לדרך עם חברים אחדים והצליח לעבור ברגל את גבול הצפון ולהגיע לארץ. בהיותו מפותח יפה בגופו ובשכלו נתקבל בשנתו ה־16 לנוטרות ושירת בקרית־מוצקין, בסביבות חיפה ובגליל המערבי. ב־1943 „הגדיל“ את גילו ונתקבל כמתנדב ליחידת־הובלה עברית בצבא הבריטי ואחר־כך צורף עמה לבריגדה העברית. אחרי שחרורו

מהצבא התגייס לפלמ"ח.

בראשית מלחמת־השחרור חזר לשירות בגדוד אחד של הפלמ"ח והשתתף בפעולות באזור חיפה ובלייווי שיירות לירושלים, ועם התחלת הפלישה המצרית הועבר לחזית הדרום. ביומו האחרון, לנוכח קרבות הדמים, כתב צוואה ושלחה לאחיו, אך היא אבדה בדרך. בבוקר יום 3.6.1948, בעמדו מול התקפה גדולה של הצבא המצרי ליד אשדוד, נפצע מצרור כדורים בבטנו ומעיו נשפכו החוצה. בגלל נסיגה הכרחית דחופה לא היתה אפשרות להוציאו משדה־הקרב ולבקשתו השאירו לו חבריו רובה ורימון־יד להגנה עצמית. כשיצאו אנשינו, עם שוך סערת הקרב, לאסוף את החללים והפצועים שהושארו שם — שוב לא מצאוהו ביניהם.